

Nr 243.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag till Medicinalstyrelsen: Avlöningar för budgetåret 1945/46 m. m.; given Stockholms slott den 16 mars 1945.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Gustav Möller.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 16 mars 1945.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, BERGQUIST, DOMÖ, GJÖRES, EWERLÖF, RUBBESTAD, OHLIN, ERLANDER, DANIELSON, ANDRÉN.

Efter gemensam beredning med cheferna för justitie- och finansdepartementen anför chefen för socialdepartementet, statsrådet Möller:

I årets statsverksproposition har Kungl. Maj:t på min hemställan under femte huvudtiteln, punkterna 100 och 103, föreslagit riksdagen att, i avbidan på särskild proposition i ämnet, för budgetåret 1945/46 beräkna

dels till Medicinalstyrelsen: Avlöningar ett förslagsanslag av 800 000 kronor,

dels ock till Sinnessjuknämnden: Avlöningar ett förslagsanslag av 24 000 kronor.

Bihang till riksdagens protokoll 1945. 1 saml. Nr 243.

Vid min preliminära anmälan av dessa anslag framhöll jag bland annat, att medelsbehovet till ifrågavarande ändamål delvis vore beroende av vissa förslag, som framlagts i ett den 31 december 1942 av strafflagberedningen avgivet betänkande angående strafflagens tillräknelighetsbestämmelser, sinnesundersökningar m. m. (SOU 1942:59), vilket betänkande vore föremål för beredning inom justitiedepartementet. Sedan sistnämnda beredning numera slutförts, anhåller jag att få upptaga förevarande spörsmål till fortsatt behandling.

1. Medicinalstyrelsen: Avlöningar, förslagsanslag.

Budgetår	Anslag	Nettoutgifter
1943/44	732 000	742 041
1944/45	755 000	—
1945/46 (förslag)	823 500	—

Kungl. Maj:t har den 5 maj 1944 fastställt av riksdagen godkänd personalförteckning för medicinalstyrelsen, vilken finnes intagen i statsliggaren för innevarande budgetår, s. 236.

Vidare har Kungl. Maj:t samma dag fastställt följande av riksdagen godkända avlöningsstat för styrelsen, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1944/45:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	kronor 310 000
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, <i>förslagsvis</i>	» 94 200
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal	» 269 300
4. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	» 81 500
<hr/>	
Summa förslagsanslag kronor 755 000	

Beträffande de bestämmelser, som meddelats för ifrågavarande anslags användning, får jag hänvisa till statsliggaren för innevarande budgetår, s. 237—239.

I skrivelse den 31 augusti 1944 har *medicinalstyrelsen* framlagt förslag rörande beräkningen av ifrågavarande anslag för budgetåret 1945/46.

Styrelsen framhåller inledningsvis, att den fortgående utbyggnaden av hälso- och sjukvården under de senaste åren vidgat omfattningen av de arbetsuppgifter, som av ålder tillkommit medicinalstyrelsen, och därjämte tillfört styrelsen en mångfald nya uppgifter. Styrelsens organisation hade emellertid icke utbyggt nämnvärt och i varje fall ej i proportion till ökningen av arbetsbördan. Detta hade medfört, att medicinalstyrelsen numera vore klart underdimensionerad. Flera avdelningar inom styrelsen hade för att medhinna det löpande arbetet måst lägga av Kungl. Maj:t anbefallda eller eljest påkallade utredningar ävensom andra större ärenden åt sidan. Likaså hade den fortlöpande inspektionen av de styrelsen underställda lokala hälso- och sjuk-

vårdsorganens verksamhet i stor utsträckning måst eftersättas. För att styrelsen nöjaktigt skulle kunna fullgöra sin funktion vore en snar förstärkning av styrelsen därför ofrånkomlig.

Medicinalstyrelsen erinrar i detta sammanhang om att frågan om styrelsens organisation vore föremål för utredning av särskilda sakkunniga, medicinalstyrelseutredningen. Då emellertid, enligt vad styrelsen inhämtat, utredningsarbetet icke med säkerhet kunde väntas bliva slutfört inom sådan tid, att förslag i ämnet kunde framläggas för 1945 års riksdag, har styrelsen funnit sig icke längre kunna uppskjuta framläggande av vissa förslag, syftande till en förstärkning av arbetskrafterna i skilda hänseenden.

Vad först angår hälsovårdsbyrån omnämner styrelsen, att Kungl. Maj:t enligt medgivande av 1944 års riksdag förordnat en läkare att under budgetåret 1944/45 såsom extra föredragande handlägga inom styrelsen förekommande ärenden rörande könssjukvård samt verkställa de inspektioner rörande de könssjukas vård och behandling, som medicinalstyrelsen funne erforderliga. Nämda befattningshavare, som tillerkänts ett arvode av 16 500 kronor, avlönas för innevarande budgetår från förslagsanslaget till åtgärder mot utbredning av könssjukdomar.

Medicinalstyrelsen upplyser tillika, att frekvensen av könssjukdomar alltjämt vore stigande, samt åberopar de uppgifter härom, vilka styrelsen lämnat i sin framställning om anslag för budgetåret 1945/46 till åtgärder mot utbredning av könssjukdomar. Jag får i detta avseende hänvisa till årets statsverksproposition, femte huvudtiteln, punkt 182.

Styrelsen yttrar härefter bland annat:

I samtliga våra grannländer — och sannolikt även i de krigförande länderna — ökar frekvensen av könssjukdomarna. Vid ett fredsslut, när förbindelserna med världen i övrigt bli livligare, lär det därför bli ofrånkomligt, att ett stort antal smittkällor tillföras Sverige. Vaksamheten i kampen mot könssjukdomarna måste därför skärpas, när kriget tagit ett slut.

Även vården av de könssjuka måste effektiviseras och bland annat anordnas efter rent epidemiologiska linjer med noggrannare kontroll av de behandlade fallen och omsorgsfullare efterspaning av smittkällorna. För att läkarnas medverkan i detta arbete skall kunna giva bästa möjliga resultat erfordras anvisningar och övervakning av en person med auktoritet. Det synes medicinalstyrelsen i hög grad önskvärt med en kontroll över att de stora belopp, som det allmänna för närvarande nedlägger på vården av de könssjuka, komma till effektivast möjliga användning.

Behandlingen av gonorré kompliceras ofta genom så kallad kemoresistens hos bakteriestammarna. Anvisningar om bästa sättet att behandla dylika fall äro ofta påkallade.

Genom tillsättandet av kuratorer vid könspoliklinikerna förväntas möjligheterna att uppspåra smittkällor bli större. Det torde dock krävas åtskilligt av auktoritativ instruktion, innan samarbetet mellan sundhetsinspektörer, poliklinikläkare och kuratorer intensifierats och kuratorsverksamheten upporganiserats så, att alla möjligheter till uppspårande av smittkällor kunna sägas vara tillvaratagna.

Slutligen må framhållas, att behovet av upplysning på förevarande område för allmänheten kräver ständigt nya uppslag och kännedom om den teknik, varmed propaganda numera bedrivs.

Med det anförda har medicinalstyrelsen velat framhålla nödvändigheten av att en specialutbildad kraft bibehålles hos styrelsen för att styrelsens uppgifter i fråga om könssjukvården skola kunna lösas. Då det får antagas, att behovet av ifrågavarande befattningshavare kommer att kvarstå under över-skådlig tid, synes det medicinalstyrelsen riktigast, att han nu uppföres på styrelsens avlöningsstat. Han torde därvid, med hänsyn till omfattningen av sina arbetsuppgifter och önskvärdheten av att kunna uppträda med auktoritet mot såväl lokala organ som allmänheten böra benämnas överinspektör för vården av könssjuka. Ersättningen torde åtminstone för budgetåret 1945/46 kunna bestämmas på enahanda sätt som under innevarande budgetår och alltså utgå i form av ett arvode på 16 500 kronor. Medicinalstyrelsen förutsätter, att för överinspektören i tillämpliga delar skola göras gällande bestämmelserna i 10—15 §§ civila icke-ordinariereglementet, varvid torde böra så anses som om han tillhörde lönegrad Eo 30 löneklass 32. Ersättningen torde böra utgå från anslagsposten till arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t.

Medicinalstyrelsen uppgiver, att även arbetet i övrigt på styrelsens hälsovårdsbyrå ökat högst väsentligt samt anför härom följande.

Medan antalet till byrån inkomna ärenden under hela år 1940 uppgick till 1 401, hade antalet sådana ärenden intill den 24 augusti 1944 stigit till 1 626. Mätt i antalet utgående skrivelser visar arbetsbelastningen en ungefär motsvarande stegring, nämligen från 2 931 under hela år 1940 till 3 159 den 24 augusti 1944.

Orsakerna till denna ökning äro flera. Sedan Kungl. Maj:t den 26 november 1943 utfärdat ny giftstadga och i anslutning därtill ny kungörelse med säkerhetsföreskrifter angående tillvägagångssättet vid förgörande av ohyra, vari föreskrifterna angående kontroll å handhavandet av giftiga ämnen delvis skärpts, har antalet på hälsovårdsbyråns handläggning ankommande ärenden rörande tillämpningen av nämnda föreskrifter väsentligt ökat. Vidare har den av 1943 års riksdag beslutade frivilliga skyddsympningen mot difteri tillfört byrån ett stort antal ärenden. De sanitära problem, som sammanhånga med den stora strömmen av flyktingar och särskilt finska barn, lösas för styrelsens del på hälsovårdsbyrån. Inrättandet av ett gengasforskningsråd har icke oväsentligt ökat byråns arbete. Slutligen må nämnas, att åtskilliga av de författningskomplex, som hos styrelsen företrädesvis falla inom hälsovårdsbyråns verksamhetsområde, exempelvis epidemivårdslagstiftningen, hälsovårdssadgan med därtill anknutna föreskrifter och arbetarskyddslagstiftningen, äro i behov av översyn, som kräver omfattande förarbeten.

Till följd av arbetsbördans ökning har styrelsen nödgats förstärka byråns kansli, vilket hittills bestått av en byråsekreterare och ett kanslibitråde, genom tillfällig anställning av en amanuens och ett kontorsbiträde, båda med halvtidstjänstgöring. Då denna anordning måste bibehållas även under budgetåret 1945/46, böra medel beräknas för ändamålet.

Beträffande styrelsens medicinalbyrå framhålles, att dess arbetskrafter icke räckte till för det tidsödande arbetet med förslag till inrättande av nya provinsialläkardistrikt. Styrelsen erinrar om att 1944 års riksdag medgivit inrättande av femton nya sådana distrikt samt att styrelsen i annat sammanhang hemställt om skyndsamt inrättande av ytterligare 130 nya distrikt, därav 50 redan under budgetåret 1945/46. För utrönande av den lämpligaste distriktsindelningen fordrades emellertid ingående utredningar, vid vilka

samråd måste äga rum med bland annat länsstyrelser, landstingsorgan och kommunala myndigheter. För verkställande av dessa utredningar vore det nödvändigt, att en extra föredragande knötes till medicinalbyrån med uppgift att handlägga ärenden rörande provinsialläkardistriktsindelningen. Med hänsyn till de kvalifikationer, som måste krävas av denna befattningshavare, syntes han böra tillerkännas arvode med belopp motsvarande lönen till extra ordinarie tjänsteman i lägsta löneklassen av 28 lönegraden jämte därå utgående tillägg.

Vidare erinrar styrelsen om att styrelsen tidigare framhållit behovet av en i obstetrik och gynekologi specialutbildad läkare å avdelningen för mödra- och barnavård men att medel för ändamålet i avbidan på ytterligare erfarenhet icke beräknats i 1944 års statsverksproposition. Styrelsen finner behovet av en sådan specialist nu vara än mer framträdande samt yttrar till stöd härför:

Ifrågavarande spörsmål synes medicinalstyrelsen numera ha kommit i ett annat läge, sedan 1944 års riksdag beslutat *dels* att den förebyggande mödravården skall omfatta ambulans behandling av jämväl komplicerade havandeskapsfall, *dels ock* att fri medicin skall utgå för dessa fall. Dessa beslut ha nämligen tillfört medicinalstyrelsen nya arbetsuppgifter av avsevärd räckvidd. Exempelvis måste styrelsen öva fortlöpande uppsikt över vilka mediciner, som böra medgivas för olika komplikationer. Likaså måste medicinalstyrelsen lämna fortlöpande anvisningar rörande den lämpligaste statistiska redovisningen i årsredogörelser och dylikt av skilda komplikationer. Vidare må nämnas, att riksdagens beslut, att vissa av läkarna i den förebyggande mödra- och barnavården utfärdade intyg skola lämnas avgiftsfritt, gör det nödvändigt att kontroll övas från styrelsens sida. Slutligen är att märka, att en sakkunnig granskning av apoteksräkningar å mediciner, som föreskrivits för komplicerade havandeskapsfall, kan förväntas giva icke blott medicinska utan även ekonomiska vinster därigenom, att anvisningar om de för varje fall verk sammaste och billigaste preparaten kunna lämnas i anledning av vid granskningen gjorda iakttagelser.

För samtliga nu angivna ärenden kräves en läkare med specialutbildning i obstetrik och gynekologi. Hans arbetsuppgifter torde i varje fall till en början kunna lösas med en daglig arbetstid av fyra timmar, varav två på tjänsterummet. På grund härav synes böra beräknas ett arvode av 5 300 kronor för år, vilket motsvarar ersättningen till hos styrelsen redan anställda befattningshavare med jämförlig utbildning och samma arbetstid.

Styrelsen tillägger, att behov föreläge även av ytterligare kanslipersonal på mödra- och barnavårdsavdelningen. För närvarande hade föredraganden i mödra- och barnavårdsärenden endast ett kontorsbiträde till sin hjälp. Detta biträde granskade i första hand läkare- och apoteksräkningar inom mödra- och barnavården. Denna granskning, som vore nödvändig ur medicinsk synpunkt, medförde jämväl avsevärda besparingar för statsverket genom erinringar mot ordinationer av onödigt dyra läkemedel och genom avdrag av de belopp, som debiterats för icke medgivna mediciner. Den nuvarande personalen vore icke tillräcklig för detta omfattande granskningsarbete. Sålunda hade under budgetåret 1943/44 fler än 700 räkningar å sammanlagt omkring

100 000 kronor icke hunnit granskas. Det vore därför nödvändigt, att ytterligare ett extra ordinarie kontorsbiträde anställdes å avdelningen.

Då jämväl ett avsevärt antal ärenden av juridisk natur handlades å ifrågasvarande avdelning, funne styrelsen tillika erforderligt att för densamma inrättades en amanuensbefattning. Denna, som till en början syntes kunna göras till en halvtidstjänst, borde med hänsyn till det förhållandevis självständiga arbetet icke placeras lägre än i lönegrad Eo 18.

Medicinalstyrelsen frambhåller i fortsättningen, att befattningen som inspektör för sinnesslövrården hittills utgjort en halvtidstjänst, vars innehavare samtidigt varit sekreterare hos sinnessjuknämnden. Styrelsen yttrar vidare:

Det har länge stått klart för medicinalstyrelsen, att denna anordning varit ohållbar, då arbetsuppgifterna på var och en av de båda halvtidstjänsterna väl motiverat anställandet av en befattningshavare med heltidstjänstgöring.

Enligt vad medicinalstyrelsen inhämtat har sinnessjuknämnden hemställt, att sekreterartjänsten hos nämnden må från och med den 1 juli 1945 omändras till heltidstjänst. I anslutning härtil får medicinalstyrelsen hemställa, att även befattningen såsom inspektör för sinnesslövrården från och med samma dag förändras till heltidstjänst.

Enligt den av 1944 års riksdag beslutade lagen om undervisning och vård av bildbara sinnesslöa har överinseendet över vissa sinnesslöanstalter överflyttats från medicinalstyrelsen till skolöverstyrelsen. Denna överflyttning medför emellertid icke någon lättnad för sinnesslövrårdsinspektören, vilken alltjämt handhar inspektion i medicinskt-psykiatriskt hänseende av ifrågasvarande anstalter. Snarare förhåller det sig så, att riksdagens beslut rörande sinnesslövrården, som syftar till en effektivisering av denna vård, kommer att öka arbetsuppgifterna för sinnesslövrårdsinspektören.

Innehavaren av de förenade befattningarna såsom inspektör för sinnesslövrården och sekreterare hos sinnessjuknämnden har åtnjutit ett arvode av (7 000 + 7 900) 14 900 kronor. Detta belopp har valts för att man till befattningarna skulle kunna erhålla sökande med den kompetens, som kräves för förste läkare vid statens sinnessjukhus. Då behovet av dylik kompetens givetvis kvarstår även om inspektörsbefattningen omändras till heltidstjänst, föreslår medicinalstyrelsen, att arvodet till sinnesslövrårdsinspektören bestämmes till 14 900 kronor.

Medicinalstyrelsen har vidare erinrat om den ökning av antalet ärenden å styrelsens rättspsykiatriska avdelning, för vilken redogjorts i 1944 års statsverksproposition (femte huvudtiteln, s. 131). Styrelsen meddelar, att denna ökning fortsatt även under förra halvåret 1944, då antalet till avdelningen inkomna ärenden stigit till 2 933. Från och med den 1 juli 1944 hade avdelningen även fått att handlägga en ny grupp av ärenden, nämligen frågor om kastrering. En följd av den ökade arbetsbördan vore, att chefen för avdelningen tidvis icke hade möjlighet att medhinna sina uppgifter. Styrelsen hemställer därför, att medel måtte beräknas för anställande under sex månader för år av ytterligare en biträdande föredragande i rättspsykiatriska ärenden. Då denna föredragande borde erhålla motsvarande avlöning, som den redan anställde biträdande föredraganden, erfordrades för ändamålet ett belopp av 3 600 kronor.

Styrelsen ingår härefter på sjuksköterskeärendenas handläggning och upplyser därvid, att byråinspektörens tid helt toges i anspråk för löpande göromål och sålunda icke försloge för erforderliga utredningar rörande de många problem inom sjuksköterskeväsendet, som väntade på sin lösning. Bland dessa problem kunde nämnas bristen på sjuksköterskor och frågorna om kombinerad barnmorske- och sjuksköterskeutbildning samt förbättrad utbildning för sjukvårdspersonalen vid statens sinnessjukhus och statens anstalt för fallandesjuka. Nuvarande anordning med ett tillfälligt biträde för utredningsarbetet borde därför från och med budgetåret 1945/46 ersättas genom anställande av en biträdande byråinspektör. Denna befattning borde placeras något högre än föreståndarinetjänsterna vid statens sjuksköterskeskola och statens distriktssköterskeskola, vilka tjänster tillhörde 17 lönegraden. Då befattningshavaren till en början syntes böra erhålla allenast extra ordinarie anställning, hemställer styrelsen, att befattningen uppföres i lönegraden Eo 20.

Härutöver finner styrelsen erforderligt, att medel beräknas för avlöning till ett kontorsbiträde med halvtidstjänstgöring för utförande av skrivgöromål åt byråinspektören.

Vad angår medicinalstyrelsens veterinärbyrå erinrar styrelsen om att kastsjukebekämpandet enligt beslut av 1943 års riksdag omorganiserats från och med den 1 januari 1944. I samband härmed hade å byrån inrättats en kastsjukeavdelning under ledning av en extra ordinarie konsulent, vilken till hjälp hade ett extra ordinarie kanslibitråde. Styrelsen anser denna personal otillräcklig samt anför härom:

Vid omorganisationen räknade man med att till kastsjukebekämpandet under budgetåret 1943/44 skulle anslutas 35 000 djur. De nämnda båda befattningshavarna ansågos alltså kunna medhinna på medicinalstyrelsen ankommande arbetsuppgifter för kastsjukebekämpandet för sagda antal djur. Anslutningen har emellertid mångdubbelt överstigit den beräknade; under hösten 1944 antages densamma komma att uppgå till 1 000 000 djur och vid början av budgetåret 1945/46 till 2 000 000 djur.

En följd av den överväldigande anslutningen har blivit, att kastsjukekonsulenten och det hos honom arbetande kanslibiträdet icke kunnat medhinna sina arbetsuppgifter. Dessa bestå för konsulentens del i första hand i att föredraga ärenden rörande kastsjukebekämpandet i medicinalstyrelsen samt att utöva erforderlig kontroll å och rådgivande ledning av det till hushållningssällskapen decentraliserade bekämpandet samt den direkta ledningen av det utav styrelsen omhänderhavda bekämpandet. Kanslibiträdet åligger, förutom sedvanliga kontorsgöromål, att närmast handha förandet av det centralregister över till bekämpandet anslutna besättningar, vilket ansetts utgöra en förutsättning för en slagkraftig och välinformerad central ledning av arbetet.

Till hjälp åt befattningshavarna å styrelsens kastsjukeavdelning har därför måst tillfälligt anställas en veterinär och ett kontorsbiträde. Det synes ofrånkomligt, att nämnda båda befattningshavare beredes fortsatt anställning även under budgetåret 1945/46. Därvid torde veterinären böra placeras såsom konsulent i lönegrad Eo 24 och kontorsbiträdet i lönegrad Eo 4.

Medicinalstyrelsen har slutligen framlagt förslag om inrättande av en befattning som pressombudsman hos styrelsen. Härvid erinrar styrelsen

om att spörsmålet om folkupplysning i hygieniska frågor tidigare varit föremål för riksdagens uppmärksamhet genom en vid 1938 års riksdag väckt motion i ämnet. Riksdagen hade i skrivelse nr 239 förklarat sig dela den i motionen framförda uppfattningen om angelägenheten av att sådan upplysningsverksamhet bedreves samt utgått från att de i motionen berörda synpunkterna skulle beaktas i samband med organiserandet av den hälsovårdspropaganda, som vore avsedd att bedrivas genom försorg av statens institut för folkhälsan.

Med avseende å behovet av sådan upplysningsverksamhet samt fördelningen av verksamheten mellan medicinalstyrelsen och institutet för folkhälsan åberopar styrelsen vad institutets styrelse anført i sin anslagsframställning för budgetåret 1945/46 i samband med en däri gjord hemställan om inrättande av en befattning som propagandachef vid institutet. I detta avseende får jag hänvisa till årets statsverksproposition (femte huvudtiteln, s. 260).

Medicinalstyrelsen ansluter sig helt till vad styrelsen för statens institut för folkhälsan anført i förevarande hänseende samt yttrar för egen del i huvudsak följande.

Självfallet förekomme i styrelsens verksamhet iakttagelser och erfarenheter, som, rätt förmedlade till allmänheten, skulle kunna verka kraftigt sjukdomsförebyggande och hälsobefrämjande. Exempelvis kunde vid uppkommande epidemier en snabbt insatt och skickligt utförd propaganda inom det berörda området ofta giva goda resultat såsom komplement till de åtgärder, som nu regelmässigt vidtoges.

Andra exempel på tilldragelser inom styrelsens dagliga verksamhet, vilka spridda till allmänheten skulle kunna komma folkhälsan tillgodo, utgjorde beslut om rekommendation av nya behandlingsmetoder och godkännande av nya läkemedel. Vederhäftig upplysning om den rätta användningen av dylika skulle kunna å ena sidan förhindra ett icke indicerat och därför måhända skadligt användande av metod eller preparat och å andra sidan öka sannolikheten för att dessa komme att nyttjas, där de vore det adekvata medlet.

Kunskap om nya sanerings- och säkerhetsåtgärder såsom sterilisering, skyddsympning mot difteri, tillhandahållande av fria läkemedel m. m. skulle bland allmänheten kunna skingra många fördomar och medverka till att åtgärderna komme till riktig användning.

De anförda exemplen, vilka icke i någon mån vore uttömmande utan endast avsedda att illustrera mångsidigheten av området, torde utan vidare visa, att värdet av att kunskaper från medicinalstyrelsens arbetsfält förmedlades till allmänheten icke finge underskattas. Styrelsen hade ock, ehuru utan särskilda arbetskrafter för ändamålet, sökt verka för en dylik kunskapsförmedling, bland annat genom granskning av planerade radioutsändningar rörande medicinska problem samt genom att vissa av styrelsens befattningshavare i ej obetydlig utsträckning dirigerat och animerat en tidvis tämligen omfattande propaganda, avseende mödra- och barnavård, tuberkulosvård och könssjukvård.

Ifrågavarande befattningshavare vore emellertid så arbetsbelastade, att de i längden icke kunde räcka till även för att såsom hittills verka för upplysningsverksamheten inom sina respektive områden. Ett mycket stort kun-

skapsmaterial från styrelsens ämbetsområde låge även obearbetat för folkupplysningen. På grund härav funne styrelsen det högeligen påkallat, att en befattning såsom pressombudsman hos styrelsen inrättades.

Denne befattningshavare, som borde besitta medicinsk utbildning, skulle i första hand ur styrelsens samlade arbetsmaterial utvälja det, som vore av intresse för dagspressen, även om det för lekmannen icke vid första påseende förefölle fruktbart. Han borde vidare bearbeta och förmedla det kunskapsmaterial, som därför vore lämpat, till en effektiv hälsovårdsupplysning i för folkhälsan viktiga ämnen. Förutom dagspressen borde därvid radio, tidskrifter, film, föredrag och andra medel komma till användning.

I enlighet härmed har medicinalstyrelsen hemställt, att hos styrelsen måtte från och med den 1 juli 1945 få anställas en pressombudsman. För att kvalificerad kraft skulle kunna erhållas borde hans arvode icke bestämmas till lägre belopp än 10 000 kronor om året, vilket belopp syntes böra utgå från posten till arvoden, bestämda av Kungl. Maj:t.

Med utgångspunkt från vad sålunda anförts har styrelsen beräknat anslagsbehovet på följande sätt.

Posten till *avlöningar till ordinarie tjänstemän* torde med hänsyn till belastningen under budgetåret 1943/44 (304 539 kronor) kunna sänkas till 305 000 kronor.

Anslagsposten till *arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t*, bör till en början uppräknas med 16 500 kronor, motsvarande arvodet till den föreslagne inspektören för vården av könssjuka. Därjämte bör till ersättning åt vikarie för honom beräknas 1 500 kronor.

Vidare bör arvodet till den föreslagne assistenten i obstetrik och gynekologi, 5 300 kronor, ävensom till vikarie för honom 350 kronor, läggas till postens nuvarande belopp.

Omändringen av sinnesslöwärtsinspektörsbefattningen till heltidstjänst föranleder höjning av förevarande post med dels det arvode, som hittills funnits upptaget å avlöningsstaten för sinnessjuknämnden, 7 900 kronor, dels ock det å samma avlöningsstat upptagna beloppet för ersättning till vikarie för sekreteraren vid semester, 600 kronor, eller sålunda tillhopa 8 500 kronor.

Inrättandet av befattningen såsom pressombudsman föranleder att posten bör uppräknas med 10 000 kronor.

Med beaktande härav skulle anslagsposten till arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, uppräknas med 42 150 kronor till 136 350 kronor.

Avlöningarna till den mera fast anställda *övriga icke-ordinarie personalen* kunna för nästa budgetår beräknas till omkring 260 000 kronor. Härtill bör läggas dels för de föreslagna befattningarna såsom amanuens och kontorsbiträde på halvtid å styrelsens hälsovårdsbyrå, såsom extra föredragande av provinsialläkardistriktsindelningsärenden, såsom halvtidsamanuens och kontorsbiträde på avdelningen för mödra- och barnavård, såsom biträdande byråinspektör och extra ordinarie kontorsbiträde med halvtidstjänstgöring på byråinspektörens avdelning samt såsom biträdande föredragande i rättspsykiatriska ärenden och såsom extra ordinarie konsulent och kontorsbiträde på veterinärbyråns kastsjukeavdelning, ett belopp av sammanlagt 45 752 kronor, dels ock för avlöningar åt vikarier och tillfälliga biträden under semester och sjukledighet ett belopp av lägst 21 248 kronor. Sammanlagda utgifterna under

denna anslagspost för nästa budgetår skulle alltså kunna uppskattas till lägst (260 000 + 45 752 + 21 248) 327 000 kronor.

För *rörligt tillägg* torde med hänsyn till belastningen under nästföregående budgetår, 77 650 kronor, ett belopp av samma storlek kunna beräknas förslå.

Medicinalstyrelsens avlöningsanslag skulle alltså vid bifall till styrelsens förslag komma att i sin helhet uppgå till (305 000 + 136 350 + 327 000 + 77 650) 846 000 kronor. Styrelsen har hemställt, att ett anslag å nämnda belopp måtte anvisas för budgetåret 1945/46.

Över medicinalstyrelsens framställning ha yttranden avgivits av medicinalstyrelseutredningen, statens informationsstyrelse, statskontoret och allmänna lönenämnden.

Medicinalstyrelseutredningen anför i anledning av förslaget om uppförande å medicinalstyrelsens avlöningsstat av en befattning som överinspektör för vården av könssjuka följande.

Könssjukdomarnas frekvens har visat sig nära sammanhånga med krigsförhållandena i Europa. Av en genom medicinalstyrelseutredningens försorg införskaffad sammanställning framgår sålunda, att antalet nyanmälda fall av könssjukdomar steg från 15 750 år 1916 till 29 639 år 1919 för att år 1921 åter sjunka till 15 822. Härvid må anmärkas, att lagen om åtgärder mot utbredning av könssjukdomar trädde i kraft den 1 januari 1919, varigenom möjlighet skapades till kostnadsfri behandling och en effektivare efterspaning av smittkällorna. Under de följande åren har frekvensen av nyanmälda fall av könssjukdomar i stort sett varierat mellan 12—15 000 fram till år 1940, då antalet nedgick till 10 283. Därefter har antalet ånyo stigit och uppgick år 1943 till 20 815. Med hänsyn till det anförda finner medicinalstyrelseutredningen det kunna ifrågasättas, huruvida en överföring av omförmälda befattningshavare på medicinalstyrelsens avlöningsstat bör äga rum. I varje fall torde närmare erfarenhet beträffande könssjukdomarnas frekvens böra avvägas, innan definitiv ställning toges till nu berörda spörsmål.

En av utredningens ledamöter har varit av skiljaktig mening i det han ansett, att utredningen bort tillstyrka medicinalstyrelsens ifrågavarande förslag.

Utredningen framhåller vidare, att därest medicinalstyrelsens i annat sammanhang framlagda förslag om forcerat inrättande av 130 nya provinsialläkar-distrikt bifölles och utredning skulle verkställas såväl i anledning härav som, på sätt styrelsen tänkt sig, rörande ytterligare utökning av antalet provinsialläkar-distrikt, syntes en extra föredragande å medicinalbyrån icke kunna undvaras. Mot den föreslagna ersättningen till denne har utredningen intet att erinra.

Med anledning av förslaget om att den nuvarande deltidstjänsten som inspektör för sinnesslötvården skulle förändras till en heltidstjänst, varvid den nuvarande kombinationen med befattningen som sekreterare hos sinnessjuknämnden skulle upphöra, upplyser utredningen, att det med dessa båda befattningar förenade arbetet för närvarande toge en tid i anspråk, som motsvarade ungefär $1\frac{1}{2}$ arbetskraft, varvid huvudparten hänförde sig till sinnessjuknämndens verksamhet. Härvid vore att märka, att inspektion av sinnesslövsanstalterna icke medhunnits i önskvärd omfattning. En kom-

bination av dessa tjänster kunde därför i längden icke upprätthållas, såvida icke en lättnad i den sammanlagda arbetsbördan kunde vinnas. Utredningen erinrar i detta hänseende om att i strafflagberedningens år 1942 avgivna betänkande angående strafflagens tillräknelighetsbestämmelser m. m. framlagts förslag i syfte bland annat att avvägbringa en avlastning av sinnessjuknämndens arbetsbörda. Genomfördes detta förslag eller avvägabragtes på annat sätt en väsentlig lättnad i nämndens arbetsbörda, komme frågan om förevarande tjänsteförenings bestånd, åtminstone med hänsyn till arbetskvantiteten, i ett annat läge.

Härefter fortsätter utredningen:

Lämpligheten av en kombination av nu nämnda tjänster kan emellertid ifrågasättas även ur andra synpunkter. Sålunda må framhållas, att kompetenskraven för de båda tjänsterna delvis ligga på olika områden, i det att inspektören för sinnesslövrården helst bör äga barnpsykiatrisk utbildning och sekreteraren i sinnessjuknämnden rättspsykiatrisk sådan. Dessa specialområden anses av sakkunskapen vara så åtskilda, att det torde höra till undantagen att en och samma person äger erforderlig kompetens i båda specialiteterna. Vidare ställer arbetets natur olika krav såtillvida, att inspektören bör vara på resande fot så mycket som möjligt, medan sekreteraren helst bör vara tillgänglig på tjänsterummet viss tid varje dag för löpande arbete samt för besök av patienter eller deras anhöriga. För närvarande måste av nu nämnd anledning resorna ofta uppdelas på ett opraktiskt och oekonomiskt sätt. Ett särskiljande av befattningarna torde därför ur nu anförda synpunkter vara att förorda.

En annan omständighet, som i detta sammanhang bör beaktas, är att ungdomsvårdskommittén i betänkande den 30 mars 1944 (SOU 1944: 30) föreslagit anordnande av statsunderstödd psykisk barn- och ungdomsvård. Tillsynen över denna vård har kommittén ansett kunna tills vidare lämpligen anförtros åt inspektören för sinnesslövrården såsom ett specialuppdrag. Härvid förutsättes dock, att inspektören beredes lättnad i annat med tjänsten sammanhängande arbete, varmed torde åsyftas befrielse från sekreterargöromålen hos sinnessjuknämnden. En dylik kombination torde ur kompetens- och arbetssynpunkt vara att föredraga framför den nuvarande. Skulle en psykiatrisk barn- och ungdomsvård komma till stånd i huvudsaklig anslutning till ungdomsvårdskommitténs förslag, vill medicinalstyrelseutredningen därför tillstyrka, att tillsynen över denna vård anförtros åt inspektören för sinnesslövrården. I så fall torde dock en annan benämning av befattningen böra övervägas.

Frågan om den framtida organisationen av sekreterarbefattningen hos sinnessjuknämnden kan icke bedömas förrän ställning från statsmakternas sida tagits till strafflagberedningens förslag.

Utredningen upplyser vidare, att föredragningen av de rättspsykiatriska ärendena vore fördelad på två befattningshavare, nämligen ett extra ordinarie medicinalråd, som handlade de social- och civilpsykiatriska ärendena, samt en deltidsföredragande, som handlade de kriminalpsykiatriska ärendena. Antalet hithörande ärenden, som under budgetåret 1943/44 uppgått till 5 452, hade mer än fördubblats sedan budgetåret 1940/41, varvid ökningen huvudsakligen fölle på abort- och steriliseringsärenden samt sinnesundersökningar i brottmål. De från och med innevarande budgetår tillkommande ären-

dena angående kastrering hade för tiden 1 juli—30 september 1944 uppgått till 24. Enligt vad utredningen inhämtat kunde den nuvarande arbetsbördan icke bemästras utan ett avsevärt övertidsarbete av det föredragande medicinalrådet. Med all sannolikhet komme en fortsatt stegring att äga rum av antalet ärenden. En förstärkning av arbetskrafterna å styrelsens rättspsykiatriska avdelning syntes därför påkallad. I avbidan på vidare erfarenhet borde förstärkningen givas den form, som medicinalstyrelsen föreslagit.

Beträffande frågan om anställande av en biträdande byråinspektör för sjuksköterskeväsendet anför medicinalstyrelseutredningen följande.

Enligt gällande instruktion (SFS 1920 nr 235) har byråinspektören att å medicinalstyrelsens vägnar utöva inspektion över statens distriktssköterskeskola, statens sjuksköterskeskola, godkända sjuksköterskeskolor och sjuksköterskebyråer samt den vid allmänna eller statsunderstödda civila sjukvårdsanstalter eller i statsunderstödd distriktssjukvård anställda kvinnliga sjukvårdspersonalens (sjuksköterskors, sjuksköterskeelevers och sjuksköterskebiträdens) arbetsförhållanden och tjänsteverksamhet ävensom sådana sjuksköterskors tjänsteverksamhet, vilka äro antälda i av bruk, fabrik eller därmed jämförligt företag anordnad och vederbörligen godkänd sjukvård. Vidare åligger det byråinspektören att inom medicinalstyrelsen bearbeta inkommande uppgifter angående sjuksköterskeskolor, sjuksköterskebyråer och den kvinnliga sjukvårdspersonalens arbetsförhållanden och tjänsteverksamhet, att avgiva yttranden och förslag i frågor, som beröra sjuksköterskeväsendet, att införa chefen för lasarettbyrån eller i principiella eller eljest viktiga ärenden inför generaldirektören föredraga ärenden rörande sjuksköterskeväsendet samt att i övrigt taga den befattning med ärenden rörande sjuksköterskeväsendet, som av styrelsen åt denne uppdrages. Till ytterligare belysning av byråinspektörens arbetsbörda må nämnas, att antalet sjuksköterskor i landet numera överstiger 10 000 samt att antalet sjuksköterskeskolor utgör 23 med en sammanlagd examenskapacitet av omkring 1 000 sjuksköterskor per år. Förberedelser ha vidtagits i syfte att öka denna kapacitet till omkring 1 400 sjuksköterskor per år.

Även om behovet av inspektion åtminstone rörande den examinerade sjukvårdspersonalens arbetsförhållanden och tjänsteverksamhet numera framträder med mindre styrka än tidigare, står det mot bakgrunden av det anförda för utredningen tämligen klart, att sjuksköterskeinspektionens uppgifter icke kan tillfredsställande ombesörjas genom en inspektör. Enligt vad utredningen inhämtat har någon kontinuerlig inspektion icke medhunnits sedan år 1935 utan har byråinspektörens tid helt tagits i anspråk för löpande expeditiönsarbete, oaktat biträde tidvis lämnats av en på beredskapsbyrån tjänstgörande sjuksköterska. Med hänsyn härtill och då någon minskning i sjuksköterskeinspektionens totala arbetsbörda icke torde vara att förvänta anser sig utredningen böra förorda, att en befattning som biträdande byråinspektör inrättas. Härvid räknar utredningen med att innehavaren av denna befattning skall, sedan normala förhållanden återinträtt, jämväl kunna handhålla övervakningen av de nu å beredskapsbyrån förda registren över sjuksköterskor och barnmorskor. Då den biträdande inspektören avses komma att få självständigt handlägga och föredraga vissa ärenden, torde en placering i lönegrad Eo 20 få anses fullt motiverad. Utredningen tillstyrker alltså medicinalstyrelsens förslag i denna del.

Rörande frågan om inrättande av en befattning som pressombudsman hos medicinalstyrelsen har utredningen överlagt med representanter för svenska tidningsutgivareföreningen, svenska journalistföreningen och Sveriges läkar-

förbund. Utredningen vill för sin del icke bestrida, att behov föreligger av en bättre kontakt mellan den medicinska vetenskapen och administrationen, å den ena, samt allmänheten å den andra sidan. Det synes utredningen sålunda sannolikt, att man genom en organiserad upplysningsverksamhet skulle kunna verksamt befrämja vidtagande av sjukdomsförebyggande åtgärder samt även i övrigt bibringa allmänheten en klarare uppfattning om sådana iakttagelser och rön på det medicinska området, vilka ha betydelse för den enskildes livsföring. En förutsättning härför vore emellertid, att upplysningsverksamheten vore väl avvägd och utformad på ett sätt, som samtidigt gjorde den lätt förståelig och slagkraftig. Enligt utredningens mening hade särskilt i sistnämnda hänseende brister i den hittillsvarande upplysningsverksamheten icke sällan framträtt.

Utredningen yttrar härefter:

Utredningen har av medicinalstyrelsens skrivelse icke kunnat bilda sig en säker uppfattning rörande den avsedda innebörden av pressombudsmannens arbetsuppgifter och ställning. Utredningen utgår för egen del från att någon ändring i den dagliga rutinmässiga nyhetsförmedlingen från medicinalstyrelsen icke åsyftas. För utredningen synes det ock naturligt, att initiativet till upplysningsåtgärder i olika frågor som regel kommer från generaldirektören eller vederbörande föredragande i styrelsen ävensom att dessa tillhandahålla eller anvisa erforderligt material för frågans belysning. Från dessa utgångspunkter skulle pressombudsmannens huvudsakliga uppgift bliva att bearbeta materialet, så att det blir för allmänheten lättfattligt och intresseväckande. Ofta torde det visa sig ändamålsenligt att belysa materialet i form av en intervju i dagspressen eller en dialog i radio. Stundom kan det även framstå som önskvärt, att materialet bearbetas för åvägabringande av en kortfilm, avsedd att visas före huvudprogrammet på biografernas ordinarie föreställningar. Med hänsyn härtill finner utredningen det vara av vikt, att pressombudsmannen har journalistisk läggning samt är väl insatt i pressens, radions och filmens organisation och arbetssätt. Har han därjämte medicinsk utbildning, är detta givetvis en fördel, men det kan enligt utredningens mening knappast anses vara en nödvändig kvalifikation.

Inom utredningen har emellertid tvekan rätt, huruvida ifrågavarande uppgift borde anförtros åt en stadigvarande anställd befattningshavare eller om det icke vore mera ändamålsenligt med en anordning, som möjliggjorde anlåtande i varje särskilt fall av en person, som kunde anses äga speciella förutsättningar för den aktuella uppgiften. Endast erfarenheten torde i detta hänseende kunna lämna tillförlitliga anvisningar. Med beaktande härav och med understrykande av vikten av att en nära samverkan i detta hänseende kommer till stånd mellan medicinalstyrelsen och statens institut för folkhälsan har utredningen ansett sig böra förorda, att ett belopp av förslagsvis 5 000 kronor ställes till envar av medicinalstyrelsens och folkhälsoinstitutets förfogande för bedrivande i samråd av viss försöksverksamhet på området. Uppenbarligen bör vid organiserandet av ifrågavarande upplysningsverksamhet kontakt sökas med statens informationsstyrelse för tillvaratagande av den sakkunskap och erfarenhet, som finnes representerad inom denna styrelse.

Medicinalstyrelsens framställning i övrigt har icke föranlett någon erinran från utredningens sida.

Statens informationsstyrelse, som endast haft att uttala sig beträffande förslaget om inrättande av en befattning som pressombudsman hos medicinal-

styrelsen, har understrukt vikten av en effektiv hälsovårdssupplysning samt förklarat sig icke ha något att erinra mot de principer, efter vilka densamma enligt medicinalstyrelsens förslag skulle bedrivas. Styrelsen har därvid uttalat, att nämnda befattning och den föreslagna befattningen för motsvarande ändamål vid statens institut för folkhälsan borde förenas hos en och samma person.

Statskontoret har anfört i huvudsak följande.

Medicinalstyrelsen hade även för innevarande budgetår hemställt om anställande av en överinspektör för könssjukvården. Kungl. Maj:t hade emellertid ansett sig icke kunna biträda detta förslag, enär det icke vore styrkt, att ett stadigvarande behov av en dylik befattningshavare komme att förefinnas (proposition nr 144/1944). Såvitt ämbetsverket kunde förstå, torde den för innevarande budgetår vidtagna anordningen med anställande av en extra föredragande för handläggning av ärenden angående könssjukvård närmast vara att fatta som en tillfällig åtgärd i syfte att få till stånd ett effektivt samarbete mellan de olika å förevarande område verksamma organen. Sedan ett dylikt samarbete inletts, hade statskontoret svårt att föreställa sig, att ett stadigvarande behov av en heltidsanställd befattningshavare med dessa arbetsuppgifter kunde vara för handen. Enligt ämbetsverkets mening borde därför övervägas att för nästkommande budgetår ersätta den nuvarande extra föredraganden med en till styrelsens förfogande ställd sakkunnig med tjänstgöring å halvtid, vilken mot lämpligt avvägt arvode — väsentligt reducerat i förhållande till det nuvarande — skulle hava att fullgöra hithörande arbetsåligganden. Mot att arvodet till denne befattningshavare inräknades i styrelsens avlöningsanslag hade statskontoret icke något att erinra men förutsatte, att anslag för ändamålet upphörde att utgå, då normala förhållanden å området ånyo inträtt.

Enligt vad statskontoret under hand inhämtat ankomme föredragningen av ärenden rörande provinsialläkardistriktsindelningen för närvarande å innehavaren av den vid medicinalbyrån befintliga sekreterartjänsten. Då — såvitt ämbetsverket kunde finna — den till följd av den föreslagna ökningen av antalet provinsialläkardistrikt uppkommande arbetsbelastningen å byrån torde få anses vara av rent tillfällig beskaffenhet, syntes — i den mån redan befintlig personal icke vore tillräcklig — en förstärkning av arbetskrafterna lämpligen kunna erhållas genom dubbling av den nuvarande sekreterartjänsten. Statskontoret kunde alltså icke tillstyrka inrättandet av en arvodesavlönad befattning för nu ifrågavarande arbetsuppgifter.

Med anledning av medicinalstyrelsens förslag om anställande av en i obstetrik och gynekologi specialutbildad läkare för mödravården ville statskontoret erinra om att Kungl. Maj:t med stöd av ett av 1944 års riksdag lämnat bemyndigande redan medgivit, att en dylik befattningshavare finge under innevarande budgetår vara anställd hos styrelsen under en tid av högst sex månader. I den till Kungl. Maj:t avlätna skrivelsen med hemställan om medel för avlöning åt denne befattningshavare hade styrelsen angivit, att — såvitt då kunde överblickas — de av den beslutade utbyggnaden av mödra- och barnavården föranledda särskilda arbetsuppgifterna borde kunna medhinnas på sex månader. Med hänsyn härtill och då vad i föreliggande framställning anförts icke övertygat statskontoret om nödvändigheten av en särskild befattningshavare för fullgörande av hithörande göromål, funne sig ämbetsverket icke kunna tillstyrka bifall till styrelsens hemställan i denna del.

Beträffande styrelsens förslag att den nuvarande halvtidstjänsten såsom

inspektör för sinnesslövärderna, vilkens innehavare tillika vore sekreterare hos sinnessjuknämnden, skulle ersättas med en heltidsbefattning, ville statskontoret allenast framhålla, att med en definitiv reglering av dessa befattningar borde anstå, intill dess medicinalstyrelseutredningen framlagt sitt förslag.

Behovet av en ytterligare föredragande i rättspsykiatri undandroge sig statskontorets prövning. Eventuellt erforderliga lönekostnader för en dylik befattningshavare borde emellertid, i likhet med vad som vore fallet beträffande den å avdelningen redan befintliga extra föredragandetjänsten, upptagas under anslagsposten till arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t.

Enligt vad ämbetsverket under hand inhämtat, skulle å den föreslagna befattningen som biträdande byråinspektör förordnas en person med sjuksköterskeutbildning. Såvitt statskontoret kunde förstå, vore avsikten med styrelsens förslag om anställande av en biträdande byråinspektör närmast den, att därigenom bereda den ordinarie byråinspektören erforderlig lättnad i henne åvilande göromål. Att för detta ändamål inrätta en befattning i 20 lönegraden kunde statskontoret dock icke finna motiverat. I varje fall syntes i avvaktan på medicinalstyrelseutredningens förslag till ändrad organisation av styrelsens behovet av biträdeshjälp kunna tillgodoses på så sätt, att till byråinspektörens förfogande ställdes en kvalificerad sjuksköterska med uppgift att under byråinspektörens ledning deltaga i på avdelningen belöpande göromål. Avlöningsförmånerna för denna befattningshavare borde anpassas med hänsyn till det för sjuksköterskor gällande allmänna löneläget och under inga omständigheter utmätas efter förmånligare grunder än som gällde i fråga om amanuenser med juridisk utbildning. Högre placering än i 15 lönegraden borde därför vara utesluten.

Den för kastsjukeavdelningen tillfälligt anställde nye konsulenten åtnjöte, enligt vad statskontoret inhämtat, för närvarande ett månatligt arvode av 830 kronor. Huruvida den å avdelningen inträdda arbetsökningen kunde beräknas vara för framtiden bestående och således ett stadigvarande behov av ytterligare arbetskraft föreligga, undandroge sig statskontorets bedömande. Därest så emellertid skulle vara förhållandet, kunde ämbetsverket svårigen finna det påkallat, att denne befattningshavare, som torde få anses såsom biträde åt den nuvarande konsulenten, vilken vore placerad i lönegrad Eo 24, erhöile en med denne likvärdig tjänsteställning. Enligt statskontorets mening borde tjänsten vid inplacering i löneplan icke upptagas i högre lönegrad än 21.

Beträffande styrelsens förslag om inrättande av en befattning som pressombudsman erinrade statskontoret om att styrelsen för statens institut för folkhälsan för nästkommande budgetår hemställt om anställande av en liknande befattning vid institutet. Statskontoret kunde för sin del icke finna lämpligt att organiserad upplysningsverksamhet på hälsovårdens område handhades av mer än ett statligt organ. Då av bestämmelserna i den för institutet för folkhälsan gällande instruktionen framginge, att en på förevarande område bedriven propagandaverksamhet helt fölle inom ramen för institutets arbetsuppgifter, syntes enligt ämbetsverkets mening en för ändamålet inrättad befattning lämpligen böra anknytas till institutet för folkhälsan. Därest så skedde, kunde statskontoret icke finna skäl föreligga att jämväl hos medicinalstyrelsen en särskild befattningshavare med i huvudsak samma arbetsåligganden skulle vara verksam. Självfallet borde dock i hithörande ärenden ett intimt samarbete komma till stånd mellan styrelsen och institutet för folkhälsan.

Jämväl styrelsens behov av amanuens- och biträdespersonal undandrog sig statskontorets närmare bedömande. Avlöningskostnaderna för envar av de föreslagna halvtidsamanuenserna å hälsovårdsbyrån samt å mödra- och barnavårdsavdelningen, vilka kostnader av styrelsen beräknats till 2 635, respektive 3 000 kronor, syntes emellertid böra uppskattas till 2 500 kronor, vilket närmast motsvarade löneförmånerna för en i lönegrad Eo 15 placerad befattningshavare. Slutligen kunde framhållas, att de för nästkommande budgetår föreslagna kontorsbiträdesbefattningarna, fränsett biträdestjänsten å mödra- och barnavårdsavdelningen, enligt ämbetsverkets mening lämpligen borde uppföras som skrivbiträdestjänster.

Allmänna lönenämnden har yttrat följande:

Lönenämnden har icke funnit anledning till erinran mot att det arvode å 16 500 kronor, som under budgetåret 1944/45 utgår till en extra föredragande i medicinalstyrelsen för handläggning av ärenden rörande könssjukvård, får under budgetåret 1945/46 utgå till en överinspektör för vården av könssjuka. Huruvida arvodet bör uppföras å medicinalstyrelsens avlöningsstat eller liksom för närvarande utgå från särskilt anslag synes lönenämnden väsentligen böra bedömas med utgångspunkt från, huruvida den ifrågavarande befattningen kan förväntas bli för längre tid erforderlig eller icke. För befattningshavaren i fråga böra, på sätt föreslagits, i tillämpliga delar gälla bestämmelserna i 10—15 §§ civila icke-ordinariereglementet, varvid bör så anses, som om befattningen tillhörde lönegrad Eo 30, löneklass 32.

Med avseende å förslaget om anställande av en extra föredragande för ärenden rörande provinsialläkardistriktsindelningen får lönenämnden erinra om att Kungl. Maj:t i årets statsverksproposition (femte huvudtiteln, punkt 111) allenast förordat inrättande av 20 nya ordinarie provinsialläkartjänster, av vilka en del skulle uppkomma genom förändring av extra provinsialläkartjänster till ordinarie. Vid sådant förhållande ifrågasätter lönenämnden, om någon förstärkning av arbetskrafterna å medicinalbyrån över huvud är behövlig för ifrågavarande ändamål. Därest oavvisligt behov av ytterligare arbetskraft skulle för viss tid uppkomma, torde på sätt statskontoret förordat detta kunna tillgodoses genom temporär dubbling av förste byråsekreterartjänsten å medicinalbyrån.

Om behov finnes föreligga av heltidstjänstgöring för den hos medicinalstyrelsen anställde inspektören för sinnesslovården, torde i enlighet med förslaget arvodet böra bibehållas vid samma belopp, som för närvarande utgår till ifrågavarande befattningshavare i egenskap av deltidsanställd å två befattningar, eller 14 900 kronor. Liksom för närvarande synes inspektören för sinnesslovården böra med avseende å vissa avlöningsförmåner anses tillhöra lönegrad Eo 28, löneklass 28.

Den å byråinspektörens avdelning erforderliga befattningen såsom biträdande byråinspektör synes lönenämnden icke för närvarande böra hänföras till så hög lönegrad som föreslagits, eller Eo 20. Med hänsyn till vad medicinalstyrelsen anfört torde man emellertid icke böra vid löneställningens bestämmande gå lägre än till 17 lönegraden, varför lönenämnden för närvarande finner sig böra förorda, att den ifrågavarande befattningen hänföres till Eo 17.

Beträffande den ytterligare konsulentbefattning i Eo 24, som skulle inrättas på veterinärbyråns kastsjukeavdelning, har lönenämnden under hand från medicinalstyrelsen inhämtat, att arbetsuppgifterna för ifrågavarande befattningshavare äro i stort sett likvärdiga med dem, som åvila den nuvarande konsulenten å avdelningen. Den i framställningen omnämnda, utomordentligt stora ökningen i antalet djur, som anslutits till kastsjukebe-

kämpandet, har enligt uppgift föranlett att arbetet å kastsjukeavdelningen ännu icke hunnit färdigorganiseras. Lönenämnden har för sin del icke funnit bestämda hållpunkter för en differentiering av de båda veterinärtjänsterna å avdelningen å 24 och 21 lönegraderna, på sätt statskontoret förordat. Det må ock framhållas, att det nuvarande arvudet å 830 kronor för månad närmast motsvarar avlöningen i löneklass 22 efter pensionsavdrag. Med hänsyn till det anförda har lönenämnden, för den händelse att arbetsuppgifterna å ifrågasvarande avdelning kunna förväntas bli av så bestående natur, att förefintligheten av två pensionsberättigande tjänster är motiverad, funnit sig icke böra framställa någon erinran mot förslaget, att å kastsjukeavdelningen inrättas en ny konsulenttjänst i Eo 24.

Vad slutligen angår frågan om anställande av en pressombudsman i medicinalstyrelsen tillåter sig lönenämnden allenast hänvisa till vad i detta hänseende anförts i 1945 års statsverksproposition (femte huvudtiteln, punkt 160).

I övrigt har den förevarande remissen ej givit lönenämnden anledning till särskilt uttalande.

Medicinalstyrelsen har i första hand föreslagit, att den extra föredragande för ärenden rörande könssjukvård, som jämlikt medgivande av 1944 års riksdag förordnats för innevarande budgetår och vars arvode bestrides från anslaget till åtgärder mot utbredning av könssjukdomar, skall från och med nästa budgetår överföras å medicinalstyrelsens avlöningsstat och benämnas överinspektör för vården av könssjuka. Medicinalstyrelsen har därvid utgått från att behovet av denne befattningshavare komme att kvarstå under avsevärd tid framåt. Mot bakgrunden av vad vid remissbehandlingen framkommit finner jag emellertid tillräckliga hållpunkter för närvarande icke föreligga för att bedöma, huruvida behovet av en särskild befattningshavare för detta ändamål kommer att bli mera permanent. Vid sådant förhållande anser jag mig icke böra ifrågasätta en ändring av vare sig den ställning, som nu tillkommer berörde föredragande, eller sättet för bestridandet av hans arvode.

*Departements-
chefen.*

Behovet av den föreslagna extra föredraganden å medicinalbyrån för handläggning av ärenden rörande provinsialläkardistriktsindelningen sammanhänger med frågan, i vilken takt provinsialläkarorganisationen fortsättningsvis skall utbyggas. I detta hänseende har medicinalstyrelsen tänkt sig en väsentligt snabbare utbyggnad än Kungl. Maj:t på min föredragning funnit sig kunna förorda vid behandlingen av denna fråga i 1945 års statsverksproposition. Godtager riksdagen Kungl. Maj:ts förslag härutinnan, torde en extra föredragande för nu berörda ärendens handläggning knappast komma att erfordras mer än möjligen under en begränsad del av nästa budgetår. Behovet av förstärkning torde i så fall få tillgodoses genom att vederbörande byråchef eller sekreterare beviljas partiell tjänstledighet under erforderlig tid.

I anledning av den vid 1944 års riksdag beslutade utvidgningen av den förebyggande mödravården har Kungl. Maj:t — enligt bemyndigande av riksdagen — den 14 juli 1944 medgivit, att under sex månader av innevarande budgetår finge vara anställd en i obstetrik och gynekologi specialutbildad läkare såsom extra föredragande i mödravårdsärenden mot ett arvode av högst 5 300 kronor för år. För samma ändamål torde — i avbidan på vidare erfaren-

het — på sätt medicinalstyrelsen hemställt böra beräknas medel jämväl under nästa budgetår, att bestridas från arvodesposten.

Frågan om förändring av befattningen som inspektör för sinnesslövrården sammanhänger som nämnts nära med motsvarande spörsmål beträffande befattningen som sekreterare i sinnessjuknämnden. Av utredningen i ämnet synes framgå, att kombinationen av dessa båda befattningar under de senaste åren blivit alltmera betungande och att densamma i längden svårigen torde kunna upprätthållas, därest icke en lättnad i den sammanlagda arbetsmängden på ett eller annat sätt avvägbringas. I detta avseende bör emellertid framhållas, att Kungl. Maj:t på hemställan av chefen för justitiedepartementet förut denna dag i proposition nr 239 framlagt förslag till ändring av bland annat 20 § gällande sinnessjuklag, varigenom nuvarande hinder för sinnessjuknämnden att på vederbörande sjukvårdsläkare delegera beslutanderätten beträffande utskrivning av straffriförklarade, som begått mot annans personliga säkerhet riktat brott, bortfaller. Denna åtgärd i samband med den skärpning av förutsättningarna för straffriförklaring, som föreslås i en tidigare till detta års riksdag avgiven proposition (nr 207), torde kunna medföra en icke oväsentlig avlastning av sinnessjuknämndens nuvarande arbetsbörda. Vid sådant förhållande synes en fortsatt förening av nämnda båda tjänster icke vara utesluten.

Lämpligheten av denna förening kan emellertid, såsom medicinalstyrelseutredningen framhållit, ur andra synpunkter ifrågasättas. Den framstår sålunda ur såväl arbets- som kompetenssynpunkt mindre lycklig. Beaktas bör vidare, att sinnesslövrården efter hand som den utbygges kräver ökad tillsyn och rådgivning. Härjämte må erinras om att, därest riksdagen bifaller Kungl. Maj:ts i propositionen nr 211 framlagda förslag angående statsbidrag till psykisk barna- och ungdomsvård, fråga uppkommer om lämpligaste sättet att utöva den centrala tillsynen över denna vård. Härvid har såsom en provisorisk lösning antytts lämpligheten av att anförtro denna tillsyn åt sinnesslövrårdsinspektören. Till denna kombination, som förutsätter särskild specialutbildning hos innehavaren, kan ställning icke nu tagas. Med hänsyn till vad sålunda anförts torde för närvarande ingen annan åtgärd böra vidtagas än att posten till arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, uppräknas med ett belopp av förslagsvis 8 500 kronor. Det torde sedan få ankomma på Kungl. Maj:t att inom ramen för detta belopp jämte nuvarande arvodesbelopp för sinnesslövrårdsinspektören och dennes vikarie, utgörande 7 700 kronor, träffa de anstalter, som kunna visa sig mest ändamålsenliga för tillgodoseende av nu berörda ändamål.

Medicinalstyrelsen har vidare påkallat medel för anställande av en biträdande föredragande i rättspsykiatriska ärenden för en tid av sex månader under nästa budgetår. Styrelsen har härvid åberopat den snabbt fortskridande ökningen av hithörande ärenden, som framför allt är markerad beträffande abort- och steriliseringsärenden samt sinnesundersökningar i brottmål. Någon minskning av dessa ärenden lär icke vara att emotse under de närmaste

åren. Jag vill i detta hänseende framhålla, att Kungl. Maj:t i propositionen (nr 239) med förslag till ändringar i sinnessjuklagen utgått från att den centrala granskningen av utlåtandena rörande sinnesundersökningar i brottmål skall tills vidare bibehållas. Under sådana förhållanden anser jag mig icke kunna avvisa styrelsens framställning om ytterligare en föredragande i rättspsykiatriska ärenden.

Genom den verkställda utredningen synes mig även behovet av en biträdande inspektör för sjuksköterskeväsendet styrkt. I likhet med lönenämnden finner jag mig dock tills vidare icke kunna förorda högre löneställning för denna befattningshavare än lönegrad Eo 17.

Den starkt stegrade anslutningen till det frivilliga kastsjukebekämpandet torde, på sätt medicinalstyrelsen framhållit, göra det nödvändigt att för handhavande av hithörande kontroll och rådgivning inrätta ytterligare en konsulentbefattning å veterinärbyråns kastsjukeavdelning. Densamma torde i enlighet med medicinalstyrelsens, av lönenämnden biträdda förslag böra placeras i lönegrad Eo 24.

Till förslaget om anställande av en pressombudsman vid medicinalstyrelsen ställer jag mig mera tveksam. Vad i denna del anförts av medicinalstyrelsen, statens informationsstyrelse och medicinalstyrelseutredningen synes mig emellertid motivera, att ett belopp av förslagsvis 5 000 kronor ställes till medicinalstyrelsens förfogande för anordnande av viss försöksverksamhet på området. Härvid torde i stort sett de riktlinjer böra följas, som uppdragits av medicinalstyrelseutredningen. Självfallet bör vid verksamhetens organiserande samråd sökas med såväl statens informationsstyrelse som statens institut för folkhälsan. Jag vill erinra om att i årets statsverksproposition (femte huvudtiteln, punkten 160) beräknats ett belopp av likaledes 5 000 kronor för bedrivande av upplysningsverksamhet genom sistnämnda instituts försorg.

Härutöver har medicinalstyrelsen beräknat medel för avlöning åt två halvtidsamanuenser och tre kontorsbiträden, huvudsakligen avsedda som förstärkning av hälsovårdsbyrån, mödra- och barnavårdsavdelningen samt kastsjukeavdelningen. Till följd av arbetsbördans snabba tillväxt har styrelsen, delvis efter särskilt medgivande av Kungl. Maj:t, redan under innevarande budgetår nödgats tillfälligt anställa personal av i huvudsak den omfattning, som nu nämnts. Jag anser mig under sådana förhållanden böra tillstyrka styrelsens framställning härutinnan, dock med den jämkningen att för samtliga dessa befattningshavare tills vidare allenast räknas med anställning som extra tjänstemän. Kostnaden för desamma skulle då, fränsett förekommande tillägg, begränsas till 12 500 kronor.

Slutligen vill jag erinra om att medicinalstyrelsen i skrivelse den 16 februari 1945 hemställt om medel för avlöande från och med innevarande kalenderår av bland annat en extra föredragande, som skulle åtnjuta arvode motsvarande lönegrad Eo 26, samt en extra ordinarie kansliskrivare i lönegrad Eo 11, båda med placering å kameralbyrån. På de skäl, som styrelsen i nämnda skrivelse anfört, har Kungl. Maj:t i proposition nr 163 (femte huvudtiteln, punkt 3) beräknat medel för dessa befattningshavare under inneva-

rande budgetår. Då behovet av desamma enligt vad styrelsen framhållit kan förväntas bli bestående även under nästa budgetår, förordar jag, att medel avses för nu nämnda personalförstärkning jämväl för budgetåret 1945/46.

Vid bifall till vad jag sålunda förordat torde medicinalstyrelsens avlöningsanslag för nästa budgetår böra beräknas sålunda.

Posten till avlöningar till ordinarie tjänstemän torde enligt medicinalstyrelsens förslag böra upptagas med 305 000 kronor.

Posten till arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, torde böra uppräknas med dels 5 700 kronor till en extra föredragande i mödravård jämte vikarie för denne, dels 3 600 kronor för en extra föredragande i rättspsykiatri, dels ock 8 500 kronor för att, om så skulle visa sig erforderligt, möjliggöra anställande på heltid av en arvodist för tillsyn av sinnesslövrården samt den psykiska barna- och ungdomsvården jämte vikarie för denne under semester eller alltså med sammanlagt 17 500 kronor. Posten skulle därmed komma att stiga till 112 000 kronor.

Till avlöning åt den mera fast anställda övriga icke-ordinarie personalen torde enligt medicinalstyrelsens förslag böra beräknas ett belopp av 260 000 kronor. Härtill torde böra läggas 11 500 kronor till arvode åt en extra föredragande å kameralbyrån, 8 000 kronor för en konsulent å veterinärbyrån i lönegrad Eo 24, 5 300 kronor för en biträdande inspektör för sjuk-sköterskeväsendet i lönegrad Eo 17, 4 000 kronor för en kansliskrivare i lönegrad Eo 11, 5 000 kronor för bedrivande av viss upplysningsverksamhet samt 12 500 kronor för anställande av vissa extra tjänstemän. Härutöver torde liksom tidigare böra beräknas ett belopp av i runt tal 20 000 kronor till avlöningar åt vikarier och tillfälliga biträden. Posten skulle därigenom komma att höjas till 326 300 kronor, vilket belopp torde böra avrundas till 325 000 kronor.

Posten till rörligt tillägg slutligen torde med hänsyn till belastningen å densamma för sistförflutna budgetår, utgörande omkring 77 000 kronor, kunna upptagas med oförändrat belopp eller 81 500 kronor.

Enligt dessa beräkningar skulle alltså styrelsens avlöningsanslag för nästa budgetår komma att uppgå till (305 000 + 112 000 + 325 000 + 81 500) 823 500 kronor.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels medgiva, att antalet konsulenter i lönegrad Eo 24 må i gällande personalförteckning för medicinalstyrelsen utökas från 3 till 4;

dels godkänna följande avlöningsstat för medicinalstyrelsen, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1945/46:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, förslagsvis	kronor 305 000
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, förslagsvis	» 112 000
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal	» 325 000
4. Rörligt tillägg, förslagsvis	» 81 500
<hr/> Summa förslagsanslag kronor 823 500;	

dels ock till Medicinalstyrelsen: Avlöningar för budgetåret 1945/46 anvisa ett förslagsanslag av kronor 823 500.

2. Sinnessjuknämnden: Avlöningar, förslagsanslag.

Budgetår	Anslag	Nettoutgifter
1943/44	23 400	23 685
1944/45	23 700	—
1945/46 (förslag)	24 000	—

Kungl. Maj:t har den 5 maj 1944 fastställt följande av riksdagen godkända avlöningsstat för sinnessjuknämnden, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1944/45:

Avlöningsstat.

1. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, förslagsvis	kronor 17 100
2. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal	» 6 000
3. Rörligt tillägg, förslagsvis	» 600
<hr/> Summa förslagsanslag kronor 23 700	

Från arvodesposten utgår ersättning till bland annat nämndens sekreterare med 7 900 kronor samt till vikarie för deune under semester med 700 kronor.

Beträffande grunderna för ersättning till nämndens ledamöter tillåter jag mig hänvisa till statsliggaren för innevarande budgetår s. 241 och 242.

I skrivelse den 28 juli 1944 har sinnessjuknämnden gjort framställning om anslag för sin verksamhet under nästa budgetår.

Nämnden har häri erinrat om att nämndens arbetsbörda företett en fortgående kraftig ökning, vilken ej visade tendens att avstanna. Från år 1931 till år 1943 hade antalet inkomna ärenden ökat från 460 till 3 189, antalet avgjorda utskrivningsärenden från 363 till 3 019 samt övriga ärenden, däri inbegripet småärenden, från 69 till 900. De utgående expeditionernas antal hade under samma tid ökat från 702 till 6 142. Nämnden har vidare erinrat om att nämnden vid avgivandet av sina anslagsäskanden för budgetåret 1941/42 uttalat, att det arbete, som vid denna tidpunkt åvilade sekreteraren i nämnden, utan tvekan motsvarade en heltidstjänst, varför den dittillsvarande föreningen

av denna tjänst med befattningen som inspektör för sinnesslövrården ej i längden skulle kunna bibehållas. Med hänsyn till det statsfinansiella läget hade nämnden emellertid ansett sig då ej vilja göra framställning om sekreterartjänstens omändring till heltidstjänst.

Efter det sagda uttalande gjordes hade antalet behandlade ärenden ökat med mer än 40 %. Nämnden ansåge sig därför ej ytterligare kunna uppskjuta frågan om överförandet av sekreterartjänsten till en heltidstjänst.

Vad anginge sekreterarens placering i lönehänseende vore det för erhållande av tillräckligt kvalificerad innehavare önskvärt, att denne erhöles minst samma löneförmåner som en förste läkare vid statens sinnessjukhus, vilken vore placerad i A 28. Arvodet för den nuvarande förenade tjänsten hade med hänsyn härtill fastställts till 14 900 kronor, och det vore önskvärt, att arvodet till nämndens sekreterare fastställdes att utgå med samma belopp. Till ersättning åt semestervikarie för sekreteraren ansåge nämnden ett belopp av 1 865 kronor erforderligt, varvid nämnden utgått från att sekreteraren skulle komma i åtnjutande av 45 dagars semester.

Posten arvoden och särskilda ersättningar skulle vid bifall till vad nämnden föreslagit rörande ersättning till sekreteraren och dennes semestervikarie behöva höjas med $(7\,000 + 1\,165)$ 8 165 kronor. Det under samma post upptagna beloppet till arvoden åt suppleanter för nämndens ledamöter har nämnden med hänsyn till utgifterna för ändamålet under budgetåret 1943/44 ansett böra höjas med 400 till 1 000 kronor. Postens slutsumma enligt nämndens förslag skulle sålunda bli $(17\,100 + 8\,165 + 400)$ 25 665 kronor.

Posten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal har nämnden föreslagit höjd med 500 kronor till 6 500 kronor med hänsyn till ökat behov av extra skrivbiträdeshjälp.

Posten rörligt tillägg har nämnden med hänsyn till belastningen för budgetåret 1943/44, 772 kronor, ansett böra höjas till 800 kronor.

Enligt nämndens förslag skulle anslaget alltså behöva upptagas till $(25\,665 + 6\,500 + 800)$ 32 965 kronor.

Medicinalstyrelsen har i utlåtande den 19 september 1944 hänvisat till att styrelsen i samband med avgivande av anslagsäskande för styrelsens egen del hemställt, att jämväl befattningen som inspektör för sinnesslövrården måtte omändras till heltidstjänst. Styrelsen hade därvid framhållit, att det länge stått klart för styrelsen, att föreningen av tjänsterna som inspektör för sinnesslövrården och sekreterare hos sinnessjuknämnden varit ohållbar, då arbetsuppgifterna väl motiverat anställandet av en heltidsanställd befattningshavare på vardera tjänsten. Med hänsyn härtill tillstyrkte styrelsen, att sekreterartjänsten omändrades till heltidstjänst med ett arvode motsvarande det, som styrelsen ansett skäligt för inspektören för sinnesslövrården, eller 14 900 kronor för år.

I fråga om förslaget till avlöningsstat för nämnden har medicinalstyrelsen ej haft något annat att erinra än att styrelsen ansett posten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal kunna upptagas med ett oförändrat belopp av 6 000 kronor.

Av den lämnade redogörelsen framgår, att sinnessjuknämndens arbetsbörda under årens lopp undergått en avsevärd stegring, som i och för sig torde motivera en utökning av sekreterarens arbetstid. Såsom jag under föregående punkt framhållit, torde emellertid en icke oväsentlig lättnad i nämndens arbetsbörda bli möjlig, därest vissa av Kungl. Maj:t framlagda förslag till ändringar i strafflagen och sinnessjuklagen vinna riksdagens bifall. Med hänsyn härtill är jag icke beredd att nu tillstyrka nämndens framställning om heltidstjänst för sekreteraren. Jag räknar därför tills vidare med oförändrade arvodesbelopp till nämnde sekreterare och dennes semestervikarie. Härvid förutsätter jag dock, att, därest under budgetåret inträffande omständigheter så skulle påkalla, Kungl. Maj:t skall äga befogenhet att medgiva den höjning av arvoden eller den förstärkning av nämndens kansli, som kan visa sig erforderlig.

Om denna min ståndpunkt godtages, torde posten till arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, icke böra undergå annan ändring än att densamma med hänsyn till utgifterna under sistförflutna budgetåret för nämndens sammanträden bör uppräknas till förslagsvis 17 400 kronor.

Övriga poster torde i anslutning till medicinalstyrelsens förslag böra upptagas till oförändrade belopp, respektive 6 000 och 600 kronor.

Sinnessjuknämndens avlöningsanslag lärers alltså för nästa budgetår böra beräknas till $(17\,400 + 6\,000 + 600)$ 24 000 kronor.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels godkänna följande avlöningsstat för sinnessjuknämnden, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1945/46:

Avlöningsstat.

1. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, <i>förslagsvis</i>	kronor 17 400
2. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal »	6 000
3. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	» 600
<hr/>	
Summa förslagsanslag kronor 24 000;	

dels ock till Sinnessjuknämnden: Avlöningar för budgetåret 1945/46 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 24 000.

Med bifall till vad föredragande departementschefen sålunda under punkterna 1. och 2. med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Hans Bergström.